

עפ"ת (חיפה) 67361-02-25 - עולא חלבי נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 67361-02-25 - עולא חלבי נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 67361-02-25

עולא חלבי

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[24.03.2025]

כבוד השופט נתנאל בנישו

ע"י ב"כ עוה"ד עמיד גזמאוי

ע"י ב"כ עוה"ד שיר שלום פרץ

פסק דין

זהו ערעור על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופט אור לרנר) בהמ"ש 2264-01-25,

במסגרתה נדחתה בקשה להאריך את המועד להישפט.

ברקע הדברים, הודעת קנס בגין עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, מיום 30.01.2024.

הבקשה להאריך את המועד להישפט התבססה על שלוש טענות. ראשית, נטען כי ההודעה על הקנס לא נמסרה למערערת, וזו גילתה עליה לראשונה ביום 20.03.2024. שנית, נטען כי מיד עם היוודע דבר הקנס פנתה המערערת לבא כוחה על מנת שיסדיר את הנושא, אך כתוצאה מתאונת דרכים שאירעה לו וכן מביצוע שני ניתוחים מורכבים, הוא התממה בטיפול עד להגשת הבקשה בתאריך 30.12.2024. שלישית, נטען כי אדם אחר, שפרטיו צוינו בבקשה, הוא שנהג ברכב.

בהחלטתו, דחה בית המשפט קמא את הבקשה. בית המשפט נימק את החלטתו בשיהוי שחל בהגשת הבקשה. בית המשפט ציין כי עצם העברת הדו"ח לטיפולו של אחר, ובכלל זה עורך דין מטעמו, אינה פוטרת מהחובה לוודא כי הדו"ח יטופל במועדים הקבועים בחוק.

בנוסף, צוין כי אין מחלוקת כי הדו"ח היה בידיעת המערערת כבר בתאריך 20.03.2024, והיה עליה לדאוג שיטופל במועד.

באשר לטענת הסנגור כי לא הגיש את הבקשה עקב מצבו הרפואי, קבע בית המשפט קמא כי טיעון זה היה יכול להיות בעל משקל לו דובר באיחור קל, אך מאחר שחלפו 7 חודשים תמימים, אין לקבלה.

לבסוף, קבע בית המשפט כי הטענה שאחר נהג ברכב אינה נתמכת בראיות מספקות, שכן הוגשו תצהירים לקוניים שאינם נתמכים במסמכים.

בערעור על החלטה זו חוזר ב"כ המערערת על טענותיו בבקשה.

הסנגור מחדד כי הודעת הקנס שנשלחה למערערת חזרה עם ציון "מען בלתי מספיק". בנסיבות אלה לא קמה חזקת מסירה.

על כך מוסיף הסנגור כי המערערת פעלה מיד עם היוודע קיומו של הדו"ח, כשפנתה אליו. ברם, מאחר שהיה מעורב בתאונת דרכים קשה, כתוצאה ממנה אושפז ונזקק לניתוח בידו הימנית ובשים לב לכך שבהמשך נזקק לניתוח נוסף באפו, הוא התמהמה בהגשת הבקשה. הסנגור ציין כי במהלך כל התקופה האמורה נאלץ להספיק את עבודתו. עוד נטען כי אחר נהג ברכב. לבסוף, מפרט הסנגור בנוגע למערערת, אישה בת 52, העובדת כמורה בית ספר, אשר רישונה דרוש לה לשם עבודתה.

ב"כ המשיבה מתנגדת לערעור. לטעמה, אין בעובדה כי אישור המסירה חזר עם ציון מען בלתי מספיק כדי לסייע למערערת, אשר הלכה למעשה ידעה על הדו"ח כבר במרץ 2024 ופנתה בעניינו, באמצעות בא כוחה, רק בחלוף 9 חודשים. נטען כי הייתה מוטלת על המערערת חובה לעקוב אחרי הטיפול בדו"ח, ומשלא עשתה כן בדין נדחתה הבקשה.

לאחר עיון בהחלטת בית המשפט קמא ושמיעת טיעוני הצדדים, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הערעור. גם אם מוכן הייתי להניח כי נפל פגם בשליחת הדו"ח, הרי שכפי שצוין בצדק על ידי בית המשפט קמא, זה היה בידיעת המערערת כבר ביום 20.03.2024.

מכאן והלאה, הייתה צריכה המערערת לפעול בהתאם לאפשרויות החוקיות שעמדו בפניה, לשם הסבת הדו"ח או ביטולו.

בעיניי, פניית המערערת לעורך דין הייתה עשויה למלא אחר החובה האמורה. ברם, עורך הדין התמהמה כאמור, ולא פנה תוך הזמן הקבוע לכך להסבת הדו"ח ואף לא הגיש בקשה להארכת מועד תוך זמן סביר.

על רקע זה יש לקבוע כי, עם כל ההבנה לקשיים איתם התמודד הסנגור לאור מצבו הרפואי, לא התרשמתי שאלה מרפאים את השיהוי הניכר בהגשת הבקשה. ואכן, גם אם מצבו הרפואי לא אפשר לבא כוח המערער לעבוד למשך תקופה מסוימת, מצופה היה כי יודיע למערערת על כך.

אומנם, ברגיל יהיה זה מן הראוי שלא לחסום את שעריו של בית המשפט בפני נאשם אך בשל התנהלות בא כוחו. ברם, במקרה דנן, מקובלת עלי קביעת בית המשפט קמא כי לצד חובתו של הסנגור לפעול בשקידה ראויה עבורו לקוחו, שספק בעיניי האם מולאה במקרה זה, קמה אף חובה על הנאשם, במקרה זה המערערת, שלא להזניח את עניינו עד אין קץ.

במקרה דנן, חלפו למעלה מ-9 חודשים בין המועד בו התגלה הדו"ח, לשיטת המערערת, וכן הפנייה לעורך הדין, עד שהוגשה הבקשה. תקופה זו, במהלכה מצופה היה מהמערערת ומבא כוחה שיקדמו את ביטול הדו"ח או הסבתו באופן כלשהו, נותרה ללא מעש מצדם, ויצרה שיהוי בלתי סביר.

במצב דברים זה, האחריות על הגשת הבקשה באיחור נופלת לא רק על כתפי הסנגור אלא גם על כתפי המערערת. זאת ועוד, בהינתן השיהוי המשמעותי האמור, לו לא מצאתי הצדקה כאמור, יש להעדיף את האינטרס הציבורי שבעקרון סופיות ההליכים.

בדומה, לא התרשמתי כי קיימים נימוקים משמעותיים המבססים טענה של עיוות דין. סופם של דברים, כי משלא מצאתי פגם בהחלטתו של בית המשפט קמא, אני דוחה את הערעור. מזכירות בית המשפט תוודא קבלת העתק החלטה זו על ידי הצדדים.

ניתן היום, כ"ד אדר תשפ"ה, 24 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.